

Aluzii la iluzii

Emilian Oniciuc

Un „poet” al unei „bombonice”
De pizmă luat pe inserat,
Și chinuit de lirice varice
S-a pus și el pe criticat...

Când noaptea tocmai curgea lin
În ea pierdut și-n al lui chin,
Din sufletu-i stropi de suspin:
Varsă în stihuri și venin...

Eu nu sunt critic, nici poet;
Ci doar un fir din praf în vânt,
„Mai am un dor” (și un regret):
Să-mi aflu-n versuri locul pe pământ...

Atâtă pot să cânt și să versific
Dar nu voi face gestul rușinos
Să fiu versificatorul-critic:
Pe alții zilnic dușmănos...

Cum noaptea se strecoără-n stele
Și versu-mi se va măcina la fel,
Sunt praf de stele între ele
Dar tu, amice, vei lipsi din el...

Emilian Oniciuc-republicare „Poetii Noștri”